

ЗАКОН О БОРАВИШНОЈ ТАКСИ

Члан 1.

Овим законом уређује се: обавеза плаћања боравишне таксе, начин утврђивања висине боравишне таксе, обвезници плаћања и уплате боравишне таксе, начин распоређивања и кориштења финансијских средстава прикупљених на основу уплате боравишне таксе, начин контроле уплате боравишне таксе, као и остала питања у вези са боравишном таксом.

Члан 2.

Појмови који се користе у овом закону имају следеће значење:

а) боравишна такса је накнада за кориштење комуналне, саобраћајне и туристичке инфраструктуре и супраструктуре на подручју јединице локалне самоуправе или у туристичком мјесту, а коју плаћа домаћи или страни држављанин који се изван свог мјеста пребивалишта користи услугама ноћења у угоститељским објектима за смјештај,

б) угоститељ је привредно друштво, предузетник или физичко лице које обавља угоститељску дјелатност,

в) угоститељски објекти за смјештај су објекти у којима се пружају услуге смјештаја, исхране и пића и друге уобичајене услуге у угоститељству или само услуге смјештаја, као што су: хотел и подврсте хотела, мотел, туристичко насеље, камп, пансион, хостел, преноћиште, одмаралиште, кућа за одмор, апартман, собе за изнајмљивање, сеоско домаћинство и други објекти за пружање услуга смјештаја,

г) туристичке организације градова или општина су јавне установе основане на нивоу јединице локалне самоуправе задужене за промоцију туризма општине или града,

д) међуопштинска туристичка организација је јавна установа основана на основу споразума надлежних органа јединица локалне самоуправе, за подручје три или више јединица локалне самоуправе које су географски и регионално повезане,

ђ) Туристичка организација Републике Српске је републичка јавна установа задужена за промоцију туризма Републике Српске (у даљем тексту: ТОРС) и

е) туристичко мјесто је организациона и функционална цјелина са формираном туристичком понудом, природним вриједностима, културним добрима и другим знаменитостима значајним за туризам, комуналном, саобраћајном и туристичком инфраструктуром и другим садржајима за смјештај и боравак туриста на простору јединице локалне самоуправе (општина или град).

Члан 3.

(1) Домаћи или страни држављанин који користи услугу ноћења у угоститељском објекту за смјештај евидентира се у књигу гостију и плаћа

боравишну таксу по сваком оствареном ноћењу у угоститељском објекту за смјештај.

(2) Угоститељ који пружа услугу смјештаја у угоститељском објекту врсте сеоско домаћинство, односно домаћи или страни држављанин који користи услугу ноћења у угоститељском објекту за смјештај врсте сеоско домаћинство није обвезник уплате боравишне таксе.

Члан 4.

(1) Страни држављани плаћају боравишну таксу под истим условима и у истом износу као и домаћи држављани.

(2) Боравишна такса је приход туристичких организација градова или општина, односно међуопштинске туристичке организације, уколико је основана, и ТОРС.

Члан 5.

Боравишну таксу не плаћају:

- а) дјеца до 12 година старости,
- б) лица упућена на бањско и климатско лијечење, односно специјализовану рехабилитацију од стране надлежне љекарске комисије,
- в) особе са инвалидитетом од најмање 70%, војни инвалиди од прве до пете категорије, односно цивилни инвалиди рата од прве до пете категорије, као и један пратилац наведених особа,
- г) дјеца и омладина са сметњама у развоју која су потпуно или дјелимично зависна од помоћи и његе другог лица као и пунољетна лица са инвалидитетом која су потпуно или дјелимично зависна од помоћи и његе другог лица те особе у пратњи наведених лица,
- д) ученици, студенти и њихови пратиоци који организовано бораве у угоститељском објекту за смјештај ради извођења школе у природи, екскурзија, спортско-рекреативних и других активности, републичких и регионалних такмичења у знању и вјештинама и обавезне наставе по програму надлежног министарства и плану и програму високошколске установе,
- ђ) страни држављани који су по међународним конвенцијама и споразумима ослобођени плаћања боравишне таксе,
- е) сезонски радници,
- ж) ученици основних и средњих школа и студенти који немају пребивалиште у општини или граду у којем се школују,
- з) особе које долазе у бањске и климатске центре индивидуално или путем туристичких агенција у сврху лијечења.

Члан 6.

Боравишну таксу умањену за 50% плаћају:

- а) лица од 13 до 18 година старости,
- б) лица која непрекидно бораве у објекту за смјештај дуже од 30 дана и
- в) лица која се баве научно-истраживачким радом који доприноси туристичком развоју.

Члан 7.

Лица из чл. 5. и 6. овог закона остварују право из наведених чланова ако поднесу доказ да су испуњени услови за неплаћање боравишне таксе или плаћање боравишне таксе у умањеном износу, и то: личну карту, путну исправу, чланску карту, потврду школе, односно образовне установе, упутницу љекарске комисије и друге сличне исправе којима се доказује испуњеност услова из чл. 5. и 6. овог закона.

Члан 8.

(1) Висина боравишне таксе се утврђује у распону од 0,5 КМ до 2 КМ по сваком оствареном ноћењу.

(2) Висину боравишне таксе, у складу са ставом 1. овог члана, одређује јединица локалне самоуправе, уз претходно прибављено мишљење Привредне коморе Републике Српске.

Члан 9.

(1) Изузетно од члана 8. овог закона, по окончању поступка проглашавања туристичких мјеста у складу са законом који регулише област туризма, висина боравишне таксе утврђује се у зависности од разврставања јединице локалне самоуправе као туристичког мјеста, тако да се висина боравишне таксе код угоститеља који пружа услуге смјештаја у туристичком мјесту утврђује у распону од 2,5 КМ до 3 КМ по сваком оствареном ноћењу.

(2) Висину боравишне таксе из става 1. овог члана, одређује јединица локалне самоуправе, уз претходно прибављено мишљење Привредне коморе Републике Српске.

Члан 10.

(1) Средства прикупљена по основу боравишне таксе уплаћују се на рачун јавних прихода Републике Српске.

(2) Обвезник уплате боравишне таксе је угоститељ који пружа услугу смјештаја.

(3) Изузетно од члана 3. става 1. овог закона, угоститељи који пружају услуге смјештаја у кући за одмор, апартману и соби за изнајмљивање плаћају годишњи паушални износ боравишне таксе за сваки кревет (лежај) у

угоститељском објекту, односно објекту у којем се пружају услуге смјештаја, у зависности од степена развијености јединице локалне самоуправе.

(4) Паушални износ боравишне таксе за угоститеље који пружају услуге смјештаја у кући за одмор, апартману и соби за изнајмљивање одређује се у распону од 15 КМ до 30 КМ за сваки кревет (лежај) на годишњем нивоу.

(5) Број кревета (лежаја) код угоститеља из става 3. овог члана утврђује се на основу података из Пријаве о износу обрачунатог паушалног износа боравишне таксе достављеном надлежном органу Пореске управе Републике Српске у складу са овим законом.

(6) Након окончања поступка проглашавања туристичких мјеста, у складу са законом којим се уређује област туризма, паушални износ боравишне таксе за угоститеље из става 3. овог члана закона утврђује се у зависности од разврставања јединице локалне самоуправе као туристичког мјеста и за туристичко мјесто се одређује у распону од 30 КМ до 50 КМ за сваки кревет (лежај).

(7) Висину боравишне таксе у распону прописаном у ст. 4. и 6. овог члана закона одређује јединица локалне самоуправе, уз претходно прибављено мишљење Привредне коморе Републике Српске.

(8) Обавеза плаћања годишњег паушалног износа боравишне таксе примјењиваће се од 1. јануара 2016. године.

Члан 11.

(1) Средства прикупљена по основу боравишне таксе распоређују се тако што:

- а) 80% средстава припада туристичкој организацији града или општине и
- б) 20% средстава припада ТОРС-у.

(2) Уколико за територију јединице локалне самоуправе није основана туристичка организација града или општине и међуопштинска туристичка организација (у даљем тексту: МТО), цјелокупан износ боравишне таксе из става 1. тачка а) овог члана закона распоређују се ТОРС-у.

(3) Уколико је основана МТО у складу са законом који регулише област туризма, приходи од боравишне таксе јединица локалне самоуправе које чине МТО, а имају основану туристичку организацију града или општине, распоређују се тако што 64% средстава припада туристичкој организацији града или општине, 16 % МТО и 20 % ТОРС-у.

(4) Уколико је основана међуопштинска туристичка организација у складу са законом који регулише област туризма, приходи од боравишне таксе јединица локалне самоуправе које чине МТО, а немају основану туристичку организацију града или општине, распоређују се тако што 90 % припадају тој организацији а 10 % ТОРС-у.

(5) Јединица локалне самоуправе је обавезна да одреди рачун посебних намјена на који ће се распоређивати средства боравишне таксе.

(6) Јединица локалне самоуправе је обавезна да цјелокупни износ расподијељених средстава боравишне таксе која су уплаћена на рачун посебних намјена из става 5. овог члана, стави на располагање туристичкој организацији општине или града односно МТО-у уколико су основане.

Члан 12.

(1) Средства прикупљена по основу боравишне таксе, искључиво се користе за:

а) обезбјеђивање промотивног, односно информативно-пропагандног материјала којим се промовишу туристичке вриједности јединице локалне самоуправе, односно Републике Српске,

б) обезбјеђивање и постављање туристичке сигнализације и

в) реализацију осталих програмских активности туристичких организација на промоцији и унапређењу туризма Републике Српске и јединица локалне самоуправе у складу са законом који регулише област туризма.

(2) Туристичке организације из члана 11. овог закона обавезне су средства боравишне таксе користити само за сврху утврђену ставом 1. овог члана.

(3) Забрањено је средства прикупљена по основу боравишне таксе користити за финансирање трошкова материјалног пословања туристичких организација из члана 11. овог закона као и за исплату плата и осталих накнада запосленима у туристичким организацијама.

(4) Туристичке организације из члана 11. овог закона обавезне су у годишњем извјештају о пословању којег подносе оснивачу/има посебно исказати висину средства прикупљених по основу боравишне таксе и сврху трошења тих средстава у складу са ставом 1. овог члана.

(5) Уколико се утврди да су корисници средстава из члана 11. овог закона ненамјенски утрошили боравишну таксу обавезни су да изврше поврат средстава у буџет Републике Српске.

Члан 13.

(1) Наплату боравишне таксе врше угоститељи који пружају услуге смјештаја из члана 3. овог закона (у даљем тексту: давалац услуга).

(2) Давалац услуга наплаћује боравишну таксу истовремено са наплатом услуге смјештаја.

(3) Ако давалац услуга не наплати боравишну таксу, дужан је да на свој терет уплати износ ненаплаћене боравишне таксе.

(4) Изузетно од става 1. овог члана, давалац услуга у угоститељском објекту врсте сеоско домаћинство не врши наплату боравишне таксе.

Члан 14.

(1) Давалац услуга је дужан да у рачуну за услуге смјештаја посебно искаже износ боравишне таксе, а у случајевима из чл. 5. и 6. овог закона да наведе основ ослобађања од плаћања боравишне таксе, односно основ за плаћање боравишне таксе у умањеном износу те да докаже о томе чува до истека слједеће календарске године.

Члан 15.

(1) Давалац услуга је дужан да надлежном органу Пореске управе Републике Српске до 15. у мјесецу за претходни мјесец достави пријаву о броју корисника услуга смјештаја и износу наплаћене боравишне таксе, осим у случају из члана 10. став 3. овог закона.

(2) Податке из става 1. овог члана давалац услуга доставља на посебној пријави.

(3) Министар финансија, уз сагласност министра, прописује правилником облик и садржај пријаве за уплату боравишне таксе из става 2. овог члана.

(4) Угоститељ који на дан ступања на снагу овог закона пружа услуге смјештаја у кући за одмор, апартману и соби за изнајмљивање обавезан је да надлежном органу Пореске управе Републике Српске достави пријаву о износу обрачунатог паушалног износа боравишне таксе до 15. фебруара текуће године, као и да изврши уплату обрачунатог паушалног износа боравишне таксе до 31. марта текуће године.

(5) Уколико обвезник из члана 10. став 3. овог закона отпочне са обављањем угоститељске дјелатности у периоду од 01. јануара до 30. јуна текуће године, обавезан је да надлежном органу Пореске управе Републике Српске достави пријаву о износу обрачунатог паушалног износа боравишне таксе и да изврши уплату пуног износа годишњег паушалног износа боравишне таксе најкасније 60 дана након регистрације угоститељског објекта.

(6) Уколико обвезник из члана 10. став 3. овог закона отпочне са обављањем угоститељске дјелатности у периоду од 01. јула до 31. децембра текуће године, обавезан је да надлежном органу Пореске управе Републике Српске достави пријаву о износу обрачунатог паушалног износа боравишне таксе и изврши уплату половине од пуног износа годишњег паушалног износа боравишне таксе најкасније 60 дана након регистрације угоститељског објекта.

(7) По окончању поступка регистрације угоститељске дјелатности за угоститеља из ст. 5. и 6. овог члана закона у погледу рокова за подношење пријаве о износу обрачунатог паушалног износа боравишне таксе и рока уплате средстава примјењује се одредба из става 4. овог члана закона.

(8) У случају да угоститељ из члана 10. став 3. овог закона послује сезонски обавезан је да плати половину годишњег паушалног износа, те да надлежном органу Пореске управе Републике Српске достави пријаву о износу обрачунатог паушалног износа боравишне таксе и да изврши уплату паушалног износа боравишне таксе најкасније 60 дана након почетка сезоне.

(9) Министар финансија, уз сагласност министра правилником прописује облик и садржај пријаве о износу обрачунатог паушалног износа боравишне таксе из ст. 4., 5. и 6. овог члана закона.

Члан 16.

(1) Прикупљена средства од наплаћене боравишне таксе давалац услуга уплаћује у року од пет дана по истеку мјесеца у којем је извршена пријава из члана 15. став 1. на рачун јавних прихода Републике Српске, осим у случају плаћања

паушалног износа боравишне таксе из чл. 10. став 3. и члана 15. ст. 4., 5., 6., 7. и 8. овог закона .

(2) Изузетно од става 1. овог члана, давалац услуга која наплату боравишне таксе обавља с наплатом услуге пружене на основу уговора са путничком (туристичком) агенцијом, износ боравишне таксе уплаћује три дана након наплате рачуна за пружену услугу, а најкасније у року од 60 дана од посљедњег дана боравка особе у његовом смјештајном објекту.

Члан 17.

(1) Надзор над намјенским трошењем средстава из члана 11. став 1. тачка а) и ст. 3. и 4. овог члана обавља надлежни орган јединице локалне самоуправе.

(2) Надзор над намјенским трошењем средстава из члана 11. став 1. тачка б) овог закона, обавља Министарство трговине и туризма (у даљем тексту: Министарство).

(3) У поступку вршења надзора органи из ст. 1. и 2. овог члана могу захтијевати извјештаје, податке, материјале, предрачуна и друга обавјештења од туристичких организација.

(4) Туристичке организације из члана 11. овог закона обавезне су омогућити органима из ст. 1. и 2. овог члана спровођење надзора, као и доставити потпуне и тачне извјештаје и податке којима се доказује намјенско трошење средстава јавних прихода.

(5) Уколико у поступку надзора органи из ст. 1. и 2. овог члана утврде неправилности у погледу трошења средстава боравишне таксе, предузеће мјере у сврху отклањања уочених неправилности, а нарочито:

а) одредити мјере које се морају предузети ради отклањања утврђених неправилности и одредити примјерени рок за њихово отклањање,

б) наложити покретање поступка за утврђивање одговорности одговорних лица у туристичкој организацији, МТО и јединици локалне самоуправе уколико се приходи од боравишне таксе дозначавају на рачун јединице локалне самоуправе и

в) предузети и друге мјере у складу са посебним прописима.

(6) Влада Републике Српске (у даљем тексту: Влада), уз сагласност надлежног одбора Народне скупштине Републике Српске, може покренути поступак посебне ревизије пословања туристичких организација, у вези са начином трошења средстава прикупљених по основу уплате боравишне таксе, у складу са законом који регулише област ревизије јавног сектора Републике.

(7) Министарство ће доставити извјештај Влади о спроведеном надзору о начину трошења средстава из члана 11. овог закона.

Члан 18.

(1) Надзор над примјеном овог закона у погледу овлашћења јединице локалне самоуправе из члана 8., 10. и 11. овог закона обавља Министарство.

(2) Послове евиденције, обрачуна и инспекцијске контроле наплате и уплате боравишне таксе обавља Пореска управа Републике Српске.

(3) Инспекцијски надзор у погледу евидентирања броја гостију у угоститељским објектима за смјештај врши Републичка управа за инспекцијске послове путем републичких, односно општинских тржишних инспектора.

Члан 19.

У погледу права и обавеза инспектора Пореске управе у поступку инспекцијског надзора над контролом уплате и наплате боравишне таксе примјењују се одговарајући прописи из области пореског законодавства.

Члан 20.

У вршењу инспекцијског надзора, тржишни инспектор, поред општих овлашћења прописаних посебним законом, има право и дужност да:

- а) врши провјеру начина вођења књиге гостију даваоца услуга,
- б) врши провјеру ажурности и уредности вођења књиге гостију даваоца услуга,
- в) прегледа просторије даваоца услуга ради утврђивања стварног броја гостију и тачности података уписаних у књигу гостију и
- г) прегледа уговоре, евиденције, исправе и другу документацију потребну за утврђивање броја пријављених гостију у случајевима организације групних аранжмана.

Члан 21.

(1) Новчаном казном од 4.000 КМ до 20.000 КМ казниће се за прекршај давалац услуга организован као привредно друштво ако:

- а) наплати боравишну таксу у већем износу у односу на износ утврђен одлуком јединице локалне самоуправе (члан 8. став 2. и члан 9) и
- б) на рачун јавних прихода не уплати боравишну таксу у складу са чланом 16. став 1. овог закона, односно ако средства боравишне таксе не уплати у року од три дана након наплате рачуна, а најкасније у року од 60 дана по пруженој услузи из члана 16. став 2. овог закона.

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 1.000 КМ до 4.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се давалац услуга организован као предузетник или физичко лице новчаном казном 2.000 КМ до 8.000 КМ.

Члан 21а.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај давалац услуга, односно угоститељ организован као привредно друштво ако пружа услуге смјештаја у кући за одмор, апартману и соби за изнајмљивање, а не уплати

паушални износ боравишне таксе на рачун јавних прихода из члана 10. и члана 15. став 8. овог закона.

(2) Новчаном казном од 800 КМ до 4.000 КМ казниће се за прекршај давалац услуга, односно угоститељ организован као привредно друштво ако пружа услуге смјештаја у кући за одмор, апартману и соби за изнајмљивање, а у року прописаним чланом 15. ст 4., 5., 6. и 7. овог закона не поднесе пријаву Пореској управи Републике Српске и не уплати паушални износ боравишне таксе на рачун јавних прихода.

(3) Новчаном казном од 400 КМ до 2.000 КМ казниће се за прекршај давалац услуга, односно угоститељ организован као привредно друштво ако пружа услуге смјештаја у кући за одмор, апартману и соби за изнајмљивање, а у Пријави не назначи тачне податке у погледу броја кревета (лежаја).

(4) За прекршај из ст. 1. и 2. овог члана казниће се угоститељ организован као предузетник који пружа услуге смјештаја у кући за одмор, апартману и соби за изнајмљивање новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ.

(5) За прекршај из става 3. овог члана казниће се угоститељ организован као предузетник који пружа услуге смјештаја у кући за одмор, апартману и соби за изнајмљивање новчаном казном од 200 КМ до 1.000 КМ.

(6) За прекршај из ст. 1. и 2. овог члана казниће ће одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 300 КМ до 1.500 КМ, а за прекршај из става 3. овог члана новчаном казном од 150 КМ до 750 КМ.

Члан 22.

(1) Новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ казниће се за прекршај давалац услуга организован као привредно друштво ако:

а) наплати боравишну таксу у различитом износу за домаће и стране држављане (члан 4. став 1.) и

б) не уплати износ ненаплаћене боравишне таксе (члан 13. став 3.).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 300 КМ до 1.500 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се за прекршај давалац услуга као предузетник или физичко лице новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ.

(4) Новчаном казном од 100 до 500 КМ казниће се давалац услуга у угоститељском објекту врсте сеоско домаћинство ако наплати боравишну таксу (члан 13. став 4.).

Члан 23.

(1) Новчаном казном од 600 КМ до 3.000 КМ казниће се за прекршај давалац услуга организован као привредно друштво, ако:

а) приликом обрачуна боравишне таксе поступи у супротности са чл. 5. и 6. овог закона,

б) у сваком појединачном случају не наплати боравишну таксу истовремено са наплатом услуге ноћења у смјештајном објекту (члан 13. став 2.),

в) износ боравишне таксе и ослобођења од плаћања таксе посебно не назначи у рачуну односно ако не наведе основ за плаћање боравишне таксе у умањеном износу и доказе о томе не чува до истека сљедеће календарске године (члан 14. став 1.).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у привредном друштву новчаном казном од 200 КМ до 1.000 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се за прекршај давалац услуга као предузетник или физичко лице новчаном казном од 300 КМ до 1.500 КМ.

Члан 24.

(1) Новчаном казном од 500 КМ до 2.500 КМ казниће се за прекршај давалац услуга организован као правно лице, ако надлежном органу Пореске управе до 15. у мјесецу за претходни мјесец не достави пријаву о броју корисника услуга смјештаја и износу наплаћене боравишне таксе (члан 15. став 1).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 100 КМ до 500 КМ.

(3) За прекршај из става 1. овог члана казниће се давалац услуга као предузетник или физичко лице новчаном казном од 200 КМ до 1.000 КМ.

Члан 25.

(1) Новчаном казном од 2.000 КМ до 10.000 КМ казниће се туристичка организација ако:

а) средства прикупљена по основу боравишне таксе ненамјенски утроши (члан 12. став 2.),

б) средства боравишне таксе утроши за финансирање трошкова материјалног пословања, као и за исплату плата и осталих накнада запосленима у туристичкој организацији (члан 12. став 3.) и

в) у извјештају о пословању посебно не искаже висину средстава прикупљених по основу боравишне таксе, као и сврху трошења тих средстава (члан 12. став 4.).

(2) За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у туристичкој организацији новчаном казном од 1.000 КМ до 5.000 КМ.

(3) Новчаном казном од 4.000 КМ до 20.000 КМ казниће се одговорно лице у јединици локалне самоуправе ако:

а) висину боравишне таксе не одреди у распону и на начин прописан чл. 8., 9. и 10. овог закона,

б) не одреди рачун посебних намјена на који ће се распоређивати средства боравишне таксе уколико туристичка организација града или општине послује у систему трезорског пословања у складу са посебним законом (члан 11. став 5.) и

в) цјелокупни износ расподијељених средстава боравишне таксе која су уплаћена на рачун посебних намјена не стави на располагање МТО и туристичкој организацији општине или града (члан 11. став 6.).

(4) У случају прекршаја из става 3. тачка в) овог члана, поред новчане казне изриче се и мјера одузимања имовинске користи прибављене прекршајем.

Члан 26.

За прекршаје из чл. 21. и 22. овог закона који су поновно учињени од стране истог даваоца услуга, у року од двије године од дана правоснажности рјешења о прекршају, поред новчане казне, изрећи ће се и заштитна мјера забране обављања угоститељске дјелатности у том објекту у трајању од 90 дана до шест мјесеци.

Члан 27.

На односе који нису посебно уређени овим законом, као што су: принудна наплата, жалбени поступак, камата и друга питања, примјењују се одредбе закона којима се уређује порески поступак.

Члан 28.

(1) Министар финансија ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети сљедеће подзаконске акте:

а) Правилник о начину вођења књиге о евиденцији уплаћене боравишне таксе (члан 14. став 3.) и

б) Правилник о облику, начину и садржају пријаве о броју корисника услуга смјештаја и износу наплаћене боравишне таксе (члан 15. став 3.).

(2) Министар ће у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона донијети Правилник о начину наплате боравишне таксе из члана 16. став 3. овог закона.

Члан 29.

До доношења подзаконских аката утврђених овим законом, примјењују се подзаконски акти донесени на основу Закона о боравишној такси („Службени гласник Републике Српске“, број 118/05) уколико нису у супротности са овим законом.

Члан 30.

Ступањем на снагу овог закона престаје да важи Закон о боравишној такси („Службени гласник Републике Српске“, број 118/05).

Члан 31.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.